

prima instanță: L. Holevițcaia
instanța de apel: I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

dosarul nr.3ra-216/16

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii Ala Cobăneanu, Iuliana Oprea, Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Veclin - Com” în procedură de faliment – Lilian Ciobanu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a administratorului insolabilității Societății cu răspundere limitată „Veclin - Com” – Cuculescu Corneliu împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, casată hotărîrea Judecătorei Rîșcani municipiul Chișinău din 09 februarie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată

c o n s t a ț ă:

La 26 iunie 2014 administratorului insolabilității SRL „Veclin - Com” – Cuculescu Corneliu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în perioada 02 ianuarie 2014 – 03 ianuarie 2014 de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost efectuat controlul fiscal, prin metode și surse indirecte privind respectarea de către SRL „Veclin-Com” în proces de insolabilitate a legislației fiscale aferente impozitelor și taxelor pentru perioada 01 septembrie 2009 – 31 octombrie 2013.

În urma controlului efectuat a fost întocmit actul de control fiscal nr. 5-663410 din 03 ianuarie 2014 în care au fost consemnate un șir de încălcări.

Reclamantul la data de 30 ianuarie 2014 a depus un dezacord față de actul de control, iar la 31 ianuarie 2014 de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a fost emisă decizia nr. 118/2/9 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Veclin-Com”.

În ordinea stabilită de lege, la data de 28 februarie 2014 a fost înaintată o contestație asupra deciziei adoptate de pîrît.

La 03 aprilie 2014 de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a fost

emisă decizia nr. 61 cu privire la prelungirea termenului de examinare a contestației, iar la 05 mai 2014 a fost emisă decizia nr. 81 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 118/2/9 din 31 ianuarie 2014, prin care au fost respinse pretențiile reclamantului.

Administratorul insolvenței SRL „Veclin - Com” – Cuculescu Corneliu invocă ilegalitatea deciziei nr. 118/2/9 din 31 ianuarie 2014 și a deciziei nr. 81 din 05 mai 2014 și solicită anularea acestora.

Or, în opinia reclamantului, ca rezultat al controlului efectuat organul fiscal a constatat drept încălcări - neprezentarea documentelor necesare controlului către data citată; diminuarea TVA aferente bugetului pentru perioadele fiscale L/01/2009-L/08/2009 cu 294328 lei, precum și diminuarea venitului impozabil pentru anul 2009 cu 2174930 lei, iar impozitul pe venit pentru anul 2009 constituind astfel 326239 lei.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 118/2/9 din 31 ianuarie 2014 a fost dispusă încasarea la buget a TVA de 294328 lei și 326239 lei impozitul pe venit, majorarea de întârziere pentru neplata în termenul stabilit a TVA - 177176 lei și majorarea pentru neplata în termenul stabilit a impozitului pe venit - 137696 lei, 10000 lei - amendă pentru neexecutarea cerințelor din citație, 88298 lei - amendă pentru diminuarea TVA și 316239 lei - amendă pentru eschivarea de la calculul și plata impozitului pe venit.

Vis-à-vis de procedura de examinare a actului de control, reclamantul a indicat că administratorul insolvenței la 30 ianuarie 2014 a prezentat organului emitent dezacordul asupra actului de control, care urma a fi examinat concomitent de către comisia pentru examinarea cazului de încălcare fiscală pentru data de 31 ianuarie 2014, orele 15:00 (conform citației nr. 050599 din 10 ianuarie 2014).

Conformându-se celor indicate în citație, administratorul insolvenței s-a prezentat la data stabilită și la orele 14:50 pentru a participa la ședința comisiei, deci mai devreme decât ora stabilită de organul fiscal. Cu toate acestea însă, nefiind desfășurată ședința comisiei, administratorului i-a fost înmînată decizia nr. 118/2/9 din 31 ianuarie 2014 de către dna Lilia Danalachi.

Or, despre încălcarea comisă reclamantul a menționat în contestația sa, deoarece scopul procedurii de examinare a cazului de încălcare fiscală constă în clarificarea promptă, multilaterală, exhaustivă și obiectivă a circumstanțelor în care s-a produs, conform art. 239 Cod fiscal. Ba mai mult, cadrul legal îi asigură dreptul persoanei trase la răspundere pentru încălcare fiscală să ia cunoștință de dosarul său, să dea explicații, să prezinte probe, să formuleze cereri și să conteste decizia asupra cazului.

Și art. 243 al. (1) și al. (2) Cod fiscal expres prevede că cazul de încălcare fiscală se examinează în prezența persoanei trase la răspundere pentru săvârșirea încălcării, iar organul fiscal o anunță în scris (prin citație) despre locul, data și ora examinării cazului.

După examinarea cazului de încălcare fiscală, organul fiscal emite o decizie care trebuie să conțină inclusiv remarca despre participarea persoanelor care au săvârșit încălcarea fiscală sau a reprezentanților acestora, iar conform art. 250 al. (1)

Cod fiscal, decizia asupra cazului de încălcare fiscală se pronunță imediat după încheierea examinării lui.

Contrar celor enunțate, reclamantului i-a fost înmînată decizia de sancționare fără a fi desfășurată vreo ședință a comisiei pentru examinarea cazului de încălcare fiscală, deși contribuabilul a recepționat o citație în acest sens.

Chiar și din conținutul deciziei de sancționare nu rezultă expres dacă a fost sau nu prezent administratorul insolvenței.

Ilegalitatea deciziei nr. 118/2/9 din 31 ianuarie 2014 rezultă și din faptul că în conținutul acesteia lipsește vreo mențiune față de dezacordul contribuabilului asupra actului de control.

În privința încălcării imputate contribuabilului de neprezentare a documentelor necesare controlului către data citată, reclamantul a indicat că prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2012 a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Veclin-Com”. În cadrul derulării procesului de insolvență, administratorul insolvenței a întreprins un șir de măsuri în vederea preluării actelor contabile și a activității economico-financiare ale întreprinderii de la organele de conducere ale debitorului insolvent, care însă intenționat nu au executat obligația de predare a actelor, fapt pentru care a fost anunțată instanța de insolvență.

În circumstanțele date, administratorul a informat organul fiscal precum că nu dispune de documentele contabile, respectiv nu survine nici răspunderea lui pentru încălcarea art. 8 alin. (2) lit. f) a Codului fiscal. Din contra, acesta a sesizat la 18 octombrie 2013 organul fiscal, care la rîndul său deținea calitatea de creditor, pentru efectuarea unui control în vederea identificării agenților economici care au beneficiat în urma desfășurării activităților economice cu debitorul insolvent.

Cu regret însă pîrîtul a inițiat un control fiscal de tip cameral prin care a verificat obligațiile neexecutate de către debitor față de bugetul de stat, iar în consecință a împovărat și mai mult starea financiară a debitorului, prin majorarea obligațiilor curente și prejudiciind astfel interesele creditorilor ale căror creanțe au fost validate.

Control fiscal a fost unul sumar și neesențial, deoarece a fost efectuat în lipsa datelor înregistrate în contabilitatea întreprinderii, iar organul fiscal nu a întreprins măsuri suplimentare în vederea identificării contabilității debitorului cum ar fi citarea contabilului debitorului pentru prezentarea explicațiilor.

Din conținutul actelor contestate rezultă că pîrîtul a efectuat controlul în baza informației prezentate de către beneficiarii agentului economic pentru perioadele fiscale L/01/2009-L/08/2009, fără însă a indica cine au fost beneficiarii respectivi și ce informații au fost prezentate de aceștia, pentru ca ulterior să fie contrapuse. Or, în cazul dat pîrîtul a încălcat prevederile art. 216 al. (6) Cod fiscal care statuează expres că, în actul de control se va descrie obiectiv, clar și exact încălcarea legislației fiscale și/sau a modului de evidență a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidență respective și la alte materiale, indicîndu-se actele normative încălcate, în act urmînd a fi reflectată fiecare perioadă fiscală în parte, specificîndu-se încălcările fiscale depistate în ea.

La efectuarea controlului organul fiscal nu a aplicat toate metodele prevăzute de art. 214 al. 3 Cod fiscal precum ar fi metoda contrapunerii cu alți agenți economici, or în conținutul actului de control nu sunt menționate rezultatele, constatările efectuate urmare a aplicării metodei în cauză.

Ba mai mult, organul fiscal nu a luat în considerație nici prevederile art. 129 al. 11 Cod fiscal, care definește controlul fiscal ca fiind verificarea corectitudinii cu care contribuabilul execută obligația fiscală și alte obligații prevăzute de legislația fiscală, inclusiv verificare a altor persoane sub aspectul legăturii lor cu activitatea contribuabilului prin metode, forme și operațiuni prevăzute de prezentul cod.

În concluzie, controlul a fost unul incomplet, fără a fi verificată activitatea altor agenți economici sub aspectul legăturii lor cu activitatea debitorului. Din contra, acest argument nici nu a fost supus examinării de către pîrît și nici nu a fost combătut în vreun mod, iar prin răspunsul nr. 01-09/8-10-892 din 22 noiembrie 2013 însuși organul fiscal a declarat asupra imposibilității efectuării unui control privind respectarea legislației fiscale de către SRL „Veclin-Com”, în cazul în care administratorul insolvenței nu dispune de actele contabile necesare.

Față de diminuările a TVA aferente bugetului pentru perioadele fiscale L/01/2009-L/08/2009 cu 294328 lei și a venitului impozabil pentru anul 2009 cu 2174930 lei reclamantul a indicat că, pîrîtul în cadrul controlului fiscal a utilizat metode și surse indirecte prevăzute în art. 225 Cod fiscal - declarațiile cu privire la impozitul pe venit și declarațiile privind TVA pentru perioadele fiscale L/01/2009-L/08/2009. Or, la situația din luna ianuarie 2014 a fost dispusă efectuarea controlului fiscal pentru perioada de activitate a SRL „Veclin-Com” în anul 2009.

Conform art. 214 al. (4) Cod fiscal însă, activitatea contribuabilului poate fi supusă controlului fiscal pentru o perioadă ce nu depășește termenele de prescripție, stabilite la art.264, pentru determinarea obligației fiscale, iar conform art. 264 al. (1) lit.a) Cod fiscal, obligațiile fiscale pot fi determinate în următoarele termene: impozitele, taxele, - în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale respective sau pentru plata impozitului, taxei, în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale.

Conform art. 129 al. (7) Cod fiscal, perioada fiscală reprezintă timpul, stabilit conform legislației fiscale, pentru care se execută obligația fiscală, iar conform art. 12¹ al. (1) Cod fiscal, prin perioadă fiscală privind impozitul pe venit se înțelege anul calendaristic la încheierea căruia se determină venitul impozabil și se calculează suma impozitului care trebuie achitată, iar la art. 114 al. (1) Cod fiscal este instituit că perioada fiscală privind TVA constituie o lună calendaristică, începînd cu prima zi a lunii.

Art. 129 al. (6) și al. (8) Cod fiscal stabilește că, obligație fiscală reprezintă obligația contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, majorare de întârziere (penalitate) și/sau amendă, iar termenul de stingere a obligației fiscale reprezintă perioada, stabilită conform legislației fiscale, în care trebuie să fie executată obligația fiscală, incluzînd și ultima sa zi în orele de program ale organului fiscal.

Respectiv, organul fiscal a supus controlului obligațiile fiscale aferente calculării impozitului pe venit și TVA pentru perioada anului 2009 cu încălcarea termenului de prescripție de 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale, în cazul în care impozitul pe venit a fost declarat în 2009, iar obligațiile aferente TVA au fost declarate ultima oară în august 2009.

Or, fiind în prezența depășirii termenului de prescripție pentru calcularea obligațiilor fiscale, rezultă absolvirea contribuabilului de răspundere pentru săvârșirea încălcării fiscale, iar cu titlu de consecință, este oportun de a fi emisă decizia de clasare a cazului conform art. 173 Cod fiscal.

Nu este clar în ce mod pîrîtul a calculat obligația fiscală aferentă impozitului pe venit, în cazul în care lipseau actele contabile ale întreprinderii sau informații privitor la venitul brut înregistrat în evidența contabilă a SRL „Veclin-Com” și nici nu a reliefat sursa informațiilor prezentate de către beneficiarii agentului economic și cine sunt acești beneficiari.

Cere reclamantul anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 118/2/9 din 31 ianuarie 2014 și a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 81 din 05 mai 2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 februarie 2015, a fost admisă acțiunea și anulate deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr. 118/2/9 din 31 ianuarie 2014 și nr. 81 din 05 mai 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 februarie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 21 decembrie 2015 lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Veclin - Com” în procedură de faliment – Lilian Ciobanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei contestate nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nu a aplicat legea care trebuia aplicată, a aplicat eronat norma de drept material și procedural.

Astfel, deși administratorul insolvenței la 18 octombrie 2013 a solicitat intimatului exercitarea controlului anume din motivul că acesta nu dispune de documentele contabile a debitorului insolubil în vederea determinării obligației fiscale privind activitatea întreprinderii, organul fiscal nu era în drept de a constata încălcarea dată - neprezentarea documentelor necesare controlului către data citată.

Instanța nu s-a expus și asupra argumentului apelantului privind încălcarea procedurii de examinare a cauzei de încălcare fiscală, în situația în care decizia de sancționare a fost adoptată fără a fi petrecută ședința comisiei și fără a fi audiat reprezentantul contribuabilului, deși acesta a fost înștiințat în mod legal pentru o astfel de ședință. Respectiv, administratorul insolvenței a fost lipsit de dreptul de a da explicații, de a prezenta probe, de a formula cereri, iar dezacordul lui din 30

ianuarie 2014 nici nu a fost examinat sau combătut în vreun mod.

Avînd în vedere că în procedură de contencios administrativ sarcina probațiunii este pusă în seama pîrîtului, acesta nu și-a argumentat decizia de sancționare în ce mod și din care surse au fost calculate sumele respective, cu operațiunile a căror agenți economici a fost contrapusă informația pentru a obține calculele respective și fără a lua în calcul că contribuabilul deja se afla în proces de insolvabilitate.

Intimatul nemijlocit în actul de control a indicat că contribuabilul are înregistrate conturi bancare în 3 bănci comerciale (BCR Chișinău, BC „Investprivatbank” SA și BC „Fincombank” SA), iar în partea constatatoare a indicat că a cerut informația privind rulajul mijloacelor bănești doar de la două bănci - BCR Chișinău și BC „Fincombank” SA. Respectiv, informația obținută de organul fiscal a fost una incompletă, deoarece nu deținea și informația privind rulajul de la BC „Investprivatbank” SA. Cu toate acestea, instanța de apel și-a motivat soluția de respingere a acțiunii inclusiv în baza acestei constatări.

Nu s-a dat apreciere corectă nici termenului de prescriere a controlului fiscal, în situația în care intimatul în ianuarie 2014 a dispus efectuarea controlului pentru perioada fiscală a anului 2009.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul constată că, decizia motivată a instanței de apel din 08 octombrie 2015 a fost remisă în adresa părților la 16 octombrie 2015 (f.d. 123) și recepționată de recurent la data de 21 octombrie 2016 (f.d.132). Or, în circumstanțele date, recursul din 21 decembrie 2015 este declarat în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a restitui pricinii spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum s-a stabilit, administratorul insolvabilității SRL „Veclin - Com” – Cuculescu Corneliu prin prezenta acțiune contestă legalitatea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 118/2/9 din 31 ianuarie 2014 și a deciziei nr. 81 din 05 mai 2014.

Prima instanță la adoptarea hotărîrii din 09 februarie 2015, a admis integral pretențiile reclamantului.

Curtea de Apel Chișinău, la rîndul său, prin decizia din 08 octombrie 2015 a respins acțiunea. Or, în motivarea soluției adoptate și contestate prin prezentul recurs, instanța a indicat că contribuabilul corect a fost sancționat pentru neprezentarea documentelor primare și de evidență contabilă, a dărilor de seamă etc. necesare

pentru efectuarea controlului, din care cauză impozitul pe venit a și fost determinat de intimat prin metode și surse indirecte (informația privind circulația mijloacelor bănești la conturile bancare ale întreprinderii și informația din baza de date a Inspectoratului Fiscal). Totodată, în continuare aceasta a indicat că în caz de prezentare a actelor primare și de evidență contabilă, obligația fiscală va putea fi recalculată. La fel instanța a respins argumentul privind omiterea termenului de prescripție, deoarece acesta nu este aplicabil impozitelor, taxelor, majorării de întârziere (penalității) sau sancțiunilor fiscale aferente unui impozit, precum și unei taxe concrete dacă darea de seamă fiscală care stabilește obligația fiscală conține informații ce duc în eroare sau reflectă fapte ce constituie infracțiuni fiscale sau nu a fost prezentată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră eronate și premature concluziile instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 al. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 24 al. (3) a Legii contenciosului administrativ, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Art. 373 al. al. (1), (2), (4) și (5) CPC stabilește că, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul raportînd motivele invocate în decizia contestată cu normele procesuale enunțate, constată aprecierea eronată a probelor administrate la dosar de către Curtea de Apel Chișinău.

Astfel, din conținutul actului de control a Direcției control fiscal nr. 2 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 5-665410 din 03 ianuarie 2014 rezultă că, controlul fiscal referitor la activitatea SRL „Veclin - Com” a fost inițiat în baza solicitării administratorului insolvenței – Cuculescu Corneliu din 18 octombrie 2013, în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale care urmează a fi validate în cadrul procesului de insolvență intentat față de întreprinderea debitoare prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2013. Or, prin solicitarea din 18 octombrie 2013, care de altfel nu a fost anexată la materialele cauzei, Cuculescu Corneliu a cerut intimatului acordarea suportului prin metodele și operațiunile prevăzute de Codul fiscal în vederea identificării altor agenți economici care au

beneficiat în urma desfășurării activităților economice cu debitorul insolubil, în situația în care organele de conducere a SRL „Veclin - Com” intenționat nu executau obligația de predare a actelor contabile și a activității economico-financiare a întreprinderii. Măsura în cauză, după cum susține recurentul, era una oportună, devremece organul fiscal nemijlocit deținea calitatea de creditor.

Ba mai mult, potrivit scrisorii din 22 noiembrie 2013 (f.d.37), intimatul a înștiințat administratorul insolvabilității asupra faptului că nu este posibilă exercitarea controlului în caz de lipsă a documentelor contabile. Cu toate acestea însă, la data controlului din 03 ianuarie 2014 organul fiscal a calificat acțiunile reclamantului drept încălcare a art. 8 al. (2) lit. f) Cod fiscal, iar prin decizia nr. 118/2/9 din 31 ianuarie 2014 i-a aplicat contribuabilului o amendă de 10000 lei pentru neprezentarea la prima cerere a documentelor necesare efectuării controlului fiscal.

În partea dată, instanța de apel a ajuns la concluzia că amenda aplicată de 10000 lei corespunde rigorilor art. 253 al. (5) Cod fiscal, fără însă a combate în vreun mod argumentele administratorului insolvabilității precum că acesta a fost în imposibilitate de a le prezenta. Mai mult ca atât, faptul dat administratorul l-a menționat și în dezacordul său din 30 ianuarie 2014, asupra căruia însă organul fiscal s-a expus în mod superficial.

Deși intimatul a făcut mențiunea în actul de control precum că SRL „Veclin - Com” are deschise conturi curente și valutare la 3 bănci comerciale: SA „BCR Chișinău”, BC „Fincombank” SA și BC „Investprivatbank” SA, organul fiscal a calculat impozitele și taxele conform informației privind rulajele la conturile bancare doar de la 2 bănci - SA „BCR Chișinău” și BC „Fincombank” SA și informației din baza de date a organului fiscal, fără însă a le identifica și fără a le prezenta, or sarcina probațiunii, prin prisma art. 24 al Legii contenciosului administrativ, este pusă pe seama pârâtului.

Instanța de apel nu a combătut în vreun mod argumentul invocat de reclamant în acțiunea sa precum că ședința de examinare a cazului de încălcare fiscală din 31 ianuarie 2014 (potrivit citației de la f.d. 60) de fapt nu a avut loc, iar decizia de sancționare i-a fost înmînată administratorului înainte de ora fixată pentru desfășurarea ședinței (orele 15.00), or în cazul dat acesta, prin prisma art. 242 Cod fiscal, a fost lipsit de dreptul de a lua cunoștință cu dosarul, de a da explicații, prezenta probe, formula cereri etc.

La fel, Curtea de Apel Chișinău la respingerea argumentului primei instanțe precum că la efectuarea controlului fiscal a fost depășit termenul de prescripție, de fapt a redactat literal conținutul referinței Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău în acest sens, făcînd referire doar la prevederile art. 264 al. (2) Cod fiscal, fără însă a combate alegațiile reclamantului precum că la caz sunt aplicabile în coroborare și dispozițiile art. 12¹ al. (1), art. 129 al. (6), al. (7) și al. (8), art. 214 al. (4), art. 264 al. (1) lit.a), art. 173 Cod fiscal.

Potrivit jurisprudenței CEDO, instanțele judecătorești naționale au obligația de a-și motiva deciziile (*Van de Hurk c. Olandei*, 19 aprilie 1994), iar întinderea obligației de a motiva hotărîrea poate varia în dependență de caracterul deciziei și

trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (*Ruiz Torija c. Spaniei*, 09 decembrie 1994). Or, desi art. 6 § 1 din Convenție nu obligă instanțele de judecată să ofere răspunsuri detaliate la toate argumentele invocate, totuși din hotărîre trebuie să reiasă clar că elementele esențială ale cauzei au fost examinate (*Taxquet c. Belgiei*).

Cele menționate denotă faptul că instanța de apel nu a soluționat fondul cauzei, circumstanță ce impune casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, cu remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creînd condiții obiective și reale participanților la proces și judecînd pricina, să emită o decizie întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Veclin - Com” în procedură de faliment – Lilian Ciobanu.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a administratorului insolvenței Societății cu răspundere limitată „Veclin - Com” – Cuculescu Corneliu împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari

Galina Stratulat